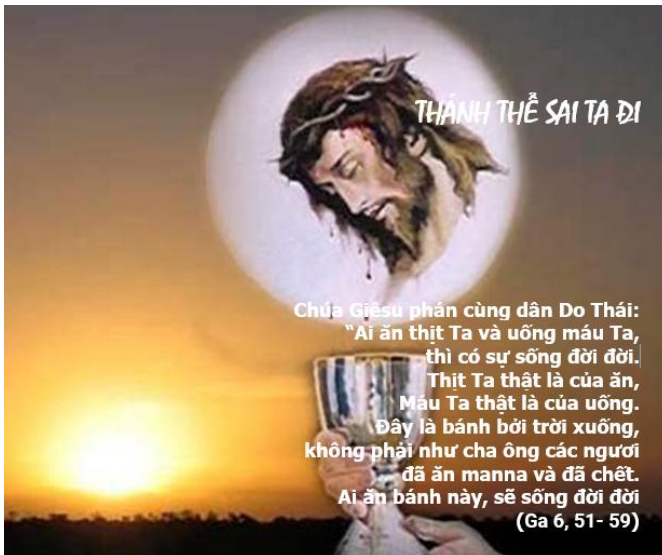

Bài 23

THÁNH THỂ SAI TA ĐI

Người viết bài này còn nhớ như in. Năm ấy 1945, nạn đói hoành hành khắp nơi miền Bắc nước Việt. Nhiều vùng quê, dân phải tha phương cầu thực. Sáng ra người ta thấy trong điểm canh cuối làng trống trải, một thân hình gầy gò nằm co ro đói lả. Ông nội tôi sai người cổng vào nhà. Vì chái bếp đầu hồi nhà trên đã cho ông đồ Kham đến tá túc, nên cho anh xuống ở trong chái bếp phía sau vườn cạnh bờ ao vẫn bỏ trống, nuôi ăn qua ngày hoạn nạn. Anh đi chân thọt, ngày ngày vác "cần câu vút" ra khỏi nhà, sáng đi chiều về. Cuối cùng được ông cụ giúp cho theo đạo, dựng vợ và cho làm anh Mỗ trong làng. Chuyện anh Sung làm mỗ trở thành một ký ức của dân làng và có thể là của chung dân tộc trong một thời lịch sử đau thương.

Ký ức ấy gợi nhớ hình ảnh của dân Ít-ra-en xưa kia khi lưu vong trong sa mạc đói khát, để lại một *ký ức thiêng liêng trong Kinh Thánh*, như *một dấu chỉ đức tin trong cộng đoàn: vì tình thương khoan nhân, Chúa đã ban bánh manna từ trời mưa xuống làm lương thực nuôi sống dân của Người:*

[35] Dân Ít-ra-en đã ăn man-na suốt bốn mươi năm,
cho đến khi vào được miền đất màu canh tác,
Họ cứ ăn cho đến khi tới ranh giới đất Ca-na-an.
(XH 16: 35)

::: Cong Giao Viet Nam :::

Ký ức ấy gợi ra hình ảnh sau khi Chúa Giêsu cho năm ngàn người no nê bằng năm chiếc bánh và hai con cá, Tin Mừng kể rằng Ngài không để dân chúng ở lại trong no đủ, nhưng *sai các môn đệ xuống thuyền, tiếp tục hành trình* (Mt 14,13-22). Phép lạ bánh hóa nhiều không chỉ là lương thực, mà còn là lời sai đi: từ Bánh được chia sẻ, *các môn đệ được sai đi để tiếp tục loan báo Tin Mừng*. Thánh Thể hôm nay cũng vậy: nuôi dưỡng chúng ta, rồi sai chúng ta đi.

Ký ức ấy kể lại câu chuyện tướng La Morcière được giác ngộ nhận ra màu nhiệm của bí tích Thánh Thể, để rồi năng đi rước lễ. Ông có một cô con gái. Em này năng đi rước lễ. Ông dạy con: "Con đi rước Chúa hằng ngày như vậy là không được.". Em trả lời: "Thưa cha, được lắm vì cha sở dạy con như vậy." Hai cha con đến tìm cha sở. Tướng La Morcière trình bày đủ các lý do để nói rằng không nên đi rước Chúa nhiều quá. Cha sở cười và trả lời: "Không ai trong chúng ta xứng đáng đi rước Chúa đâu. Dầu vậy, *tất cả chúng ta đều rất cần Chúa*."

Phép Thánh Thể không phải là phần thưởng dành cho các nhân đức, song là để giúp chúng ta tập các nhân đức.” Suy gẫm lời cha sở hữu lý. Ông vâng phục. Từ đó, vị tướng này rất năng đi rước lễ.

Ba câu chuyện – dân gian, Kinh Thánh, và đời thường từ ký ức văn hóa, đến Lời Chúa, rồi đến kinh nghiệm sống. Tất cả những ký ức ấy đều là **dấu chỉ đức tin trong cộng đoàn**: lương thực được chia sẻ không chỉ cứu sống thân phận con người, mà còn mở ra một đời sống mới. Thánh Thể cũng vậy: nuôi dưỡng chúng ta, làm nên hiệp thông, và sai ta đi để trao ban sự sống cho người khác. Đúng vậy: **Thánh Thể nuôi dưỡng và sai ta đi: Thánh Thể nuôi dưỡng trên hành trình, Thánh Thể củng cố và hiệp nhất. Thánh Thể chia nhau Một Tấm Bánh**, chia sẻ lương thực, chia sẻ tình người, làm nên hiệp thông.

I- THÁNH THỂ NUÔI DƯỠNG TRÊN HÀNH TRÌNH

Thánh Juliana Falconieri sáng lập dòng Nữ Tỳ (the Servite Nuns): Bà giữ chay nghiêm ngặt suốt đời đến nỗi bà không thể nhận lãnh Chúa Giêsu trong phép Thánh Thể. Trên giường bệnh lúc lâm chung. Bà yêu cầu linh mục đem Mình Thánh Chúa lại gần, để ít ra bà có thể được gần Chúa Giê-su. Khi ngài đem Chúa lại, thánh Juliana muốn hôn Chúa, nhưng ngài không cho. Juliana xin cho đặt khăn thánh corporal lên ngực chỗ trái tim của bà, để Chúa Giê-su có thể ngự ở đây chốc lát. Linh mục đồng ý. Khi Mình Thánh Chúa vừa đặt lên ngực bà thì Mình Thánh Chúa biến mất. Thánh Juliana đã kết hợp với Người trong tình yêu. Bà sinh thì, khuôn mặt rạng rỡ hân hoan (radiant with joy). Các linh mục và nữ tu liên quỳ gối trước sự lạ này. Sau đó, khi các nữ tu liệm xác, họ thấy trên ngực bà, nơi đã đặt Chúa Giê-su, hiện ra hình Chúa chịu đóng đinh viền xung quanh bởi Mình Thánh Chúa.

Nếu dân Israel được nuôi bằng manna trong sa mạc, để tiếp tục hành trình về Đất Hứa, thì Thánh Thể hôm nay là manna mới, nuôi dưỡng chúng ta trên hành trình đức tin. Nơi **Bài Đọc I** trích sách Đệ Nhị Luật đã công bố điều ấy: *"Người sẽ ban cho các người của ăn mà các người và cha ông các người chưa từng biết tới".*

"Mô-sê nói cùng dân chúng rằng: "Các người hãy nhớ tất cả đoạn đường mà Chúa là Thiên Chúa các người đã dẫn đưa các người qua sa mạc suốt bốn mươi năm, để rèn luyện và thử thách các người, để biết các điều bí ẩn trong lòng các người và xem các người có tuân giữ lề luật của Người hay không? Người đã để các người vất vả thiếu thốn, và **ban cho các người manna làm của ăn** mà các người và cha ông các người chưa từng biết tới, để tỏ cho các người thấy rằng: **Con người sống không nguyên bởi bánh, mà còn bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra.**

"Các người hãy nhớ Chúa là Thiên Chúa các người, Đấng đã dẫn đưa các người ra khỏi đất Ai-cập, khỏi cảnh nô lệ. Và Người là Đấng đã dẫn các người vào nơi hoang địa mênh mông và kinh khủng có nhiều rắn hổ lửa, bò cạp, rắn lục, và không có một giọt nước nào; Người đã khiến nước từ tảng đá cứng rắn vọt ra. **Trong hoang địa, Người đã nuôi các người bằng manna mà cha ông các người chưa từng biết tới".** (Đnl 8, 2-3. 14b-16a)

II- THÁNH THỂ Củng Cố VÀ HIỆP NHẤT

Thánh Vịnh ca ngợi Thiên Chúa thương ban lương thực nuôi sống, và củng cố biên cương. Thánh Thể cũng củng cố cộng đoàn, làm nên sức mạnh hiệp thông. Người được nuôi dưỡng trong Thánh Thể trở thành khí cụ xây dựng hòa bình, nối kết tình người trong một thế giới đầy chia rẽ. Lời **Thánh Vịnh Đáp Ca** ngợi khen Thiên-Chúa Toàn Năng:

Gia-liêm, Si-on! Hãy vinh tôn Chúa!

[12-14] Người cài chặt then cửa nhà người,
Con cái người sẽ được Người giáng phúc,
Chúa của người, người hãy chúc tụng Người!
Người sẽ ban lương thực cho nhà người dư dật.

[15] Lệnh Người truyền xuống đất ban ra,
Liên loan đi khắp cả và nhân gian.

[16-18] Người trải tuyết trắng tràn lan,
Một màu trắng xóa như ràn chiên con.
Người rắc sương như tro phủ đồi non lạnh giá,
Buốt thấu xương, Người đổ mưa đá khắp nơi,
Nổi gió lên, một lời Người phán,
Băng tuyết rửa, nước ắt tuôn tràn.

[19] Luật điều, thánh chỉ Người ban
Cho Gia-cóp, Ít-ra-en của Người;

[20] Dân Người, Người mới tỏ lời,
Còn như dân khác, thì Người làm thình,
Dân Người, Người mới tận tình,
Người thương chỉ dẫn, hết mình bảo ban.

(Tv 147, 12-13. 14-15. 19-20)

=> <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

III- THÁNH THỂ CHIA NHAU MỘT TẤM BÁNH

Thánh Phaolô khẳng định: *"Tuy nhiều người, chúng ta cũng chỉ là một thân thể, vì cùng chia sẻ một tấm bánh."* Thánh Thể làm nên sự hiệp nhất, nhưng hiệp nhất ấy không khép kín. Người tín hữu được sai đi để làm chứng cho tình hiệp nhất, để thế giới thấy rằng tình yêu có thể vượt qua mọi ranh giới. Thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Cô-rin-tô nơi **Bài Đọc II** khẳng định: *"Có một tấm bánh, nên chúng ta tuy nhiều, cũng chỉ là một thân thể"*.

Anh em thân mến, chén chúc tụng mà chúng ta cầm lên chúc tụng Chúa chẳng phải là thông hiệp với máu Chúa Kitô sao? Tấm bánh mà chúng ta bẻ ra chẳng phải là thông phần vào Mình Chúa đó sao? **Vì có một tấm bánh, nên chúng ta tuy nhiều người, chúng ta cũng chỉ là một thân thể, vì hết thấy chúng ta thông phần cùng một tấm bánh.** (1 Cr 10, 16-17)

Thân thể ấy là Giáo-hội, mà Người là đầu và mỗi người chúng ta đều là chi thể. "Người là đầu của thân thể, nghĩa là đầu của Hội Thánh; Người là khởi nguyên, là trưởng tử trong số những người từ cõi chết sống lại, để trong mọi sự Người đứng hàng đầu" (Cô-lô-xê 1,

18). Trước khi Đức Kitô đến, nhân loại bị phân rẽ. Thập giá Chúa Ki-tô đem lại sự hoà giải hiệp nhất. Không còn phân biệt dân Chúa và dân ngoại, tất cả mọi người quy tụ lại bên nhau để cùng thờ phượng một Thiên Chúa, *để những người ở xa, vốn xa lạ với các giao ước dựa trên lời hứa của Thiên Chúa, vốn không có niềm hy vọng, không có Thiên Chúa ở trần gian này, thì nay, "trong Đức Ki-tô Giê-su, nhờ máu Đức Ki-tô đổ ra, họ sẽ trở nên những người ở gần."* (Ê-phê-xô 2, 12-13). Kế hoạch tiền định này là một mầu nhiệm được mặc khải nơi Đức Ki-tô để tất cả mọi người được đón nhận ơn cứu độ mà sống mật thiết với Chúa trong một thân thể tràn đầy tình yêu thương. So sánh với thân thể, thánh Phaolô viết: "Thật vậy, ví như thân thể người ta chỉ là một, nhưng lại có nhiều bộ phận, mà các bộ phận của thân thể tuy nhiều, nhưng vẫn là một thân thể, thì Đức Ki-tô cũng vậy. Thật thế, tất cả chúng ta đều là Do-Thái hay Hy-Lạp, nô-lệ hay tự do, chúng ta đã chịu phép rửa trong cùng một Thần Khí để trở nên một thân thể. Tất cả chúng ta đã được đầy tràn Thần Khí duy nhất." (1 Co-rin-tô 12, 12-13). Vì vậy, *"giờ đây tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em. Những gian nan thử thách Đức Ki-tô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh."* (Cô-lô-xê 1, 24). Chúa Giê-su đã tự nhận là Mục tử nhân lành *"hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên"* vì như Người đã nói: "Tôi còn có những con chiên khác không thuộc ràn này. Tôi cũng phải đưa chúng về. Chúng sẽ nghe tiếng tôi và sẽ chỉ có một đoàn chiên và một mục tử." (Gio-an 10, 15-16). Bởi vậy, như Người đã hứa sẽ phục sinh và trở lại, Chúa Giê-su khi hiện ra ở bờ biển Ti-bê-ri-a, Người đã giao phó đàn chiên của Người cho Phê-rô làm thủ lãnh Giáo Hội khi hỏi đi hỏi lại ông Si-mon Phê-rô tới ba lần: "Anh có yêu mến Thầy hơn các anh em này không?" Ông đã ba lần cam kết trung thành gắn bó với Người. Và cả ba lần Chúa Giê-su đều dạy ông: "Hãy chăn dắt đàn chiên của Thầy." (Gio-an 21, 15-17).

IV- THÁNH THỂ MẠCH SỐNG TRƯỜNG SINH

Chúa Giêsu nói: *"Ai ăn bánh này sẽ được sống muôn đời."* Thánh Thể là nguồn sống vĩnh cửu, là mạch trường sinh. Người được nuôi dưỡng bởi Mình và Máu Chúa Kitô được sai đi để trao ban sự sống mới cho thế giới, để trở thành chứng nhân của niềm hy vọng và sự sống đời đời. **Tin Mừng** Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan trình thuật: *"Thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống"*.

"Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân Do-thái rằng: "Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống". Vậy người Do-thái tranh luận với nhau rằng: "Làm sao ông này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?" Bấy giờ Chúa Giêsu nói với họ: "Thật, Ta bảo thật các ngươi: Nếu các ngươi không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các ngươi sẽ không có sự sống trong các ngươi. **Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống.** Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong kẻ ấy. *Cũng như Cha là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống nhờ Cha, thì kẻ ăn Ta, chính người ấy cũng sẽ sống nhờ Ta. Đây là bánh bởi trời xuống, không phải như cha ông các ngươi đã ăn manna và đã chết. Ai ăn bánh này thì sẽ sống đời đời".* (Ga 6, 51-59)

"Cũng như Cha là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống nhờ Cha": **Chúa Giêsu khẳng định Ngài sống nhờ Cha,** Ngài muốn **nhắc nhở ta niềm xác tín và tôn vinh Đức Chúa Trời** như Ngài đã dạy các môn đệ cầu nguyện: *"Lạy Cha Chúng con ở trên trời, v.v..."*

Chuyện kể rằng: một em nhỏ, tuy chưa qua lớp Võ Lòng tại giáo xứ, nhưng vẫn được Đức Thánh Cha cho rước lễ lần đầu, vì em đã nhận thức được như thế. Trong một buổi triều yết, thấy một người cha dắt một đứa con nhỏ bốn tuổi, Đức Thánh Cha Piô X hỏi và biết rằng em nhỏ này chưa được rước Chúa Giêsu Thánh Thể. Ngài liền hỏi em này hai câu giáo lý. Câu thứ nhất: "Con có biết rước lễ là rước ai không?" Em nhỏ đáp ngay: "Dạ, rước Chúa Giêsu Kitô." Câu thứ hai: **"Con có biết Chúa Giêsu Kitô là ai không?". Em nhỏ đáp liền: "Dạ, là Đức Chúa Trời."** Đức Thánh Cha sung sướng xoa đầu em bé và nói với người cha một câu làm mọi người hiện diện sửng sốt: *"Ngày mai, khi Cha cử hành Thánh Lễ, ông đem con đến để Cha cho em rước Chúa."*

V- LỜI NGUYỆN

Lòng Ngài thăm thăm trùng dương:
Chia nhau Thánh Thể hiến chương của Ngài:
Muôn người mọi chốn nơi nơi,
Cha chung hết thầy đầu nòi người dưng!
Soi cùng ánh sáng Tin Mừng
Hết chia rẽ nữa, không ngừng chúc nhau.
Con nay sám hối khẩu đầu
Con xin thanh tẩy sạch lau tâm hồn.

*Hồn con ngọn cỏ héo hon.
Được Ngài mưa móc xanh non nồn nà (1)
Hồn thơ con tiến dâng Cha,
Con xin ngay thẳng, thật thà, hy sinh
Một lòng tận hiến trung trinh,
Con thờ lạy Chúa hết tình mến yêu.*

Ngài là mạch sống trường sinh.
Hồn con chan chứa Thần Linh của Người.
Hồn con tắm ánh sáng ngời.
Trở thành nghĩa tử được Người yêu thương. (2)
Ngài ban phúc cả khôn lường,
Dẫn con đi chẳng lạc đường bình an

Ngài là mạch sống trường sinh.
Hồn con tươi tốt đẹp xinh sáng ngời
Hồn con sống mãi với Ngài
Giữa trời đất mới đời đời hân hoan (3)
Dầu cho lũ lụt dâng tràn
Cũng không dâng tới hoàn toàn bình an (4)

<https://youtu.be/KawMEkLwww>

(1) Sách tiên tri Êgêkiel (18:24):

(2) Tv. 36: 10 & Roma. 8:14-16

(3) Sách Khải-Huyền, 21. 1-3

(4) (TV 32: 6)

Ben. Đỗ Quang Vinh